

PISMO ZAVEZE

slovenske schönstattske družine

april 2024

4/XII

JEZUS JE VSTAL IN ŽIVI!

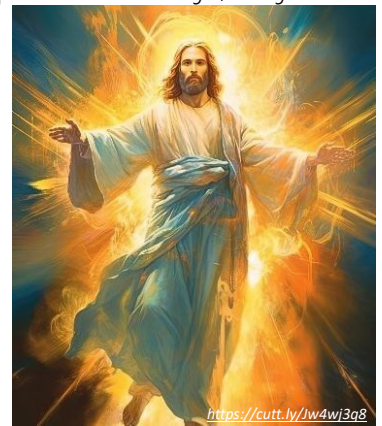
Pesem: *Jezus, Gospod moj živi, ...* ali druga primerna po izbiri.

[Naš Gospod je premagal smrt, Aleluja!](#)

- A Aleluja, Velika noč je! Še vedno jo občutimo in doživljamo in kako čudovito je, da smo danes spet povezani kot občestvo. Tako kot učenca v Emavs, lahko črpamo iz izkušnje, da je Jezus živ in se z nami vedno znova srečuje. Tudi danes, ta večer.
- B Velikonočna skrivnost. Vsako leto znova.
Vsakemu velikemu petku sledi Velika noč.

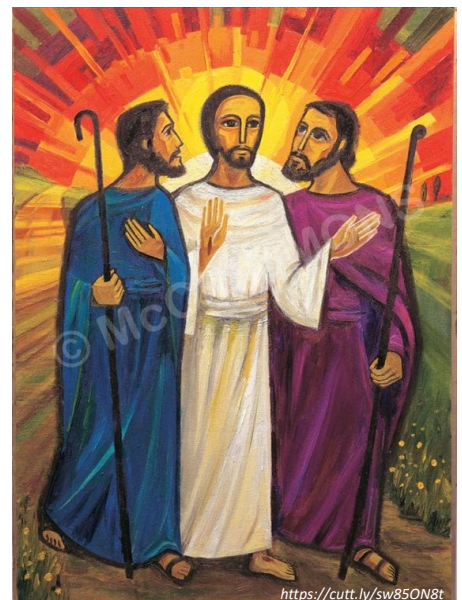
Vsi *Jezus, moje upanje in moje veselje! Jezus, moje zaupanje!*

- A Naša obtežena srca so postala lahka, naše utrujene noge so našle prijeten počitek.
- B Prej obupani in zmedeni, smo spet polni poguma in moči.
- A Življenje je premagalo smrt.
- B Velika noč je za nas blagodejna. Vsako leto lahko obhajamo veliki petek z zavedanjem, da mu bo sledila Velika noč. Kakšna bi bila zame izkušnja velikega petka, če ne bi imel gotovosti o vstajenju? Kaj bi storil? Bi šel razočaran domov, spet vzel v roke ribiško mrežo in še naprej živel svoje staro življenje? Bi se skrtil, zaprl vrata svojega doma in srca ter se brez ciljno nekam podal? Dva Jezusova učenca se odpravita v vas Emavs. Hodita s sklonjenimi glavami in težkimi koraki.
- A Dva Jezusova učenca sta na poti v Emavs, preobremenjena s čustvi, raztrgana.
- B Notranje raztrgana. Z raztrgano zaveso velikega tedna v njunih glavah, srcih in umu.
- A Govorita o tem, kar ju teži. Govorita o nepojmljivem bremenu, pod katerim se jima šibijo noge.
- B Kdo ju bo potegnil iz obupa, iz nesmisla njunih bežečih korakov?

Pesem: *Jezus, k Tebi hitim, ...* ali druga primerna po izbiri.

- A [Božja beseda, Lk 24, 13-35](#) [Pot v Emavs:](#) ¹³ *In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema.* ¹⁴ *Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo.* ¹⁵ *In medtem, ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima.* ¹⁶ *Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala.* ¹⁷ *Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?«* *Žalostna sta obstala* ¹⁸ *in eden izmed njiju,* ¹⁹ *ki mu je bilo ime Kleopa,* ²⁰ *mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?«* ²¹ *»Kaj neki?«* je rekel. *Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael.*

B *Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. 22 Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu 23 in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. 24 Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.» 25 In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! 26 Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« 27 Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih. 28 Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. 29 Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. 30 Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. 31 Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. 32 In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« 33 Še tisto uro sta vstala in se vrnili v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. 34 Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. 35 Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.« Kristusov Evangelij*

- trenutki tišine -

A Velikonočni evangelij o poti v Emavs, nam je znan. Morda nam je celo zelo dobro znan. Vseeno skupaj še enkrat pozorno preberimo ta odlomek iz Lukovega evangelija, okusimo izraženo stisko učencev in začutimo njuno naraščajoče zaupanje. Morda se bomo počutili, kot ta dva učenca, ki jima je Jezusova razlaga odprla razum za Sveto pismo. Svoja izkustva lahko podelimo drug z drugim in Ti tako še bolj odpremo svoja srca, za to dobro novico Velike noči.

B Poslušajmo Evangeljsko besedilo še enkrat in si vmes pri znaku ♥ privoščimo trenutek tišine. Pustimo, da besedilo Evangelija, medtem, ko o njem razmišljamo, počasi pronica v nas.

A »13 In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ...

- trenutki tišine -

A ♥ Ali moje srce gori?

♥ Povabljeni smo, da na glas povemo stavek, vrstico ali samo eno besedo, ki se nas je dotaknila.

♥ Pomislimo: ➔ Kje in kdaj mi je Jezus odprl pogled v nebo? ➔ Kakšno zaupanje mi daje?

➔ Iz katere svoje velikonočne izkušnje živim?

Pesem: *V moje srce, ... ali druga primerna po izbiri.*

Lz poti v Emavs, se učimo živeti Veliko noč:

B Od poti dveh učencev v Emavs, se lahko naučimo, da v težkih časih nismo sami.

Vsi *O Bog, Ti v razpokah ustvarjaš prostor. Bodi z menoj, kadar breme življenja močno pritiska na moja ramena. Postavi mi ob bok nekoga, ki me bo poslušal in hodil z menoj. In kadar me za spremljevalca potrebuje nekdo drug, mi daj polno mero sočutnega poslušanja in pravih besed.*

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

B Kaj se lahko naučim iz zgodbe o Emavsu? Ne smem dovoliti, da se pretrga nit dialoga z Bogom!

Vsi O Bog, Ti v razpokah ustvarjaš prostor. Vedno bodi tam, kjer se morajo ljudje soočati drug z drugim in prenašati moteče razlike. Daj nam pogum in zaupanje, da Ti bomo še naprej govorili o bolečih razpokah, da se bomo trudili razumeti in ne bomo molčali o tem, kar je treba povedati.

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

B Kaj se lahko naučim iz zgodbe o Emavsu? Vedno in povsod moram računati na Tebe Gospod!

Vsi O Bog, Ti v razpokah ustvarjaš prostor. Ob meni greš po poteh mojega življenja, a tega ne opazim in se Ti glasno pritožujem. Ne zaupam Ti, da lahko spremeniš okoliščine, da lahko spremeniš mene. Pridi vendar, razlomi z menoj kruh in mi pojasni razpoke v mojem življenju!

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

B Kaj se lahko naučim iz zgodbe o Emavsu?

Ti Gospod pobiraš razbite koščke mojega življenja!

Vsi O Bog, Ti v razpokah ustvarjaš prostor. Poglej na razbita upanja; poglej na propadla pričakovanja; sprejmi sanje, ki so se končale potem, ko se mi je življenje odvijalo drugače, zelo drugače od tega, kakor sem upal-a; Lahko Ti ponudim samo kup razbitih delčkov mojega življenja. Sedaj sem Tvoj-a. Lahko me vzameš, zaceliš, popraviš in preoblikuješ. Naj Te vodi umetniški navdih.

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

B Kaj se lahko naučim iz zgodbe o Emavsu? Prosim Te Gospod, ostani tu z menoj!

Vsi O Bog, Ti v razpokah ustvarjaš prostor. Ko pride večer, ko se vse delo konča, tedaj želiš slišati moje besede: „Gospod, ostani tu z menoj!“ Ne odhajaj zdaj, naj s Teboj doživim vstajenje Velike noči! Okrepi me s kruhom življenja, da bom poln upanja, moči in zaupanja, za naslednji korak.

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

B Kaj se lahko naučim iz zgodbe o Emavsu? Vsem želim povedati, da Gospod živi!

Vsi O Bog, Ti v razpokah življenja ustvarjaš prostor. Od glasnika Vesele novice, se pričakuje navdušenje in pogum, kadar o njej, o svojih srečanjih z Bogom, o svojem upanju, o svoji veri v vstajenje, pripoveduje drugim. Dopusti nam, da napolnjeni z Binkoštnim duhom, pričujemo o Tebi.

A Na svojih poteh nisem nikoli sam. Ti vedno hodiš z menoj!

Pesem: **Odločil sem se, ...** ali druga primerna po izbiri.

Osebni nagovor ali preberemo Uvodnik na strani 5-6:

Obnovitev Zaveze ljubezni:

B Marija, moja Mati! Skušam si predstavljati, kako si doživljala dneve in tedne, pred in po Velikonočnih praznikih. Mislim na skepso in dvome, potem, ko je Tvoj Sin iz templja nagnal prekupčevalce in trgovce in se sprl z oblastmi v Jeruzalemu. Mislim na Tvoj materinski ponos, povezan s skrbjo, ko je bil Jezus deležen kraljevskega sprejema. Mislim na grenko upanje, da bo še vse v redu in na grozen strah, po izdaji in obsodbi. Mislim na Tvoje sočutje, na Tvoje srce, ki ga je prebodla bolečina. Mislim na Tvojo pot ob Njem, ko je nesel križ; na vajino srečanje s pogledi; na Tvoje solze; na Tvoj obup. Mislim na Tvojo pogumno držo in vztrajanje pod križem.

A Ali si tudi Ti v svoji notranjosti vpila: „Moj Bog, zakaj si me zapustil?“ Marija, moja Mati! Sprašujem se ali si lahko verjela, ko so Peter, Ivana in drugi dve Mariji in dva učenca iz Emavs, oznanili, da je Tvoj Sin živ. Zares živ! Si to lahko sprejela in verjela? Si lahko verjela, da je Bog, Tvojega popolnoma iznakaženega in mrtvega Sina, obudil k življenju? Kako je bilo, ko si ga spet videli živega in si se ga dotaknila z rokami?

B Marija, moja Mati! Sprašujem se ali Ti je bila oporoča, ki Ti jo je zaupal križani Jezus, poznana že od začetka. Mati vseh - za vse čase - za vse ljudi - za vsakega od nas. Marija, moja Mati! Ti poznaš vsa čustva ljudi, vso žalost, jezo, strah, bolečino, ... Poznaš naše upanje, zaupanje, veselje, ... Moje solze so tudi Tvoje solze. Sedaj jih želim zbrati v Vrč in Ti jih izročiti. Tvoj Sin jih bo pozlatil in spremenil v življenje. Na Tvojo besedo bo nekdo doživel vstajenje Velike noči.

<https://cutt.ly/pw852JIT>

- trenutki tišine za obred z Vrčem -

<https://cutt.ly/Qw4wWR5p>

<https://cutt.ly/nw851SRx>

A Marija, v Zavezi ljubezni smo s Teboj na pravi poti. V tej gotovosti Ti zaupamo svoje življenje:

Vsi O Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem in, da se Ti vdanega izkažem, Ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej Tvoj o dobra Mati, varuj in brani me, kakor svojo last in posest. Amen!

Pesem: *Ti si moja Gospa, ...* ali druga primerna po izbiri.

[Prošnje za vse potrebe:](#)

B Vstali Jezus, pojdi z mano tja kjer so se prekinili pogovori za sklenitev miru.

Vsi Vstali Jezus, pojdi z menoj!

A Tja, kjer so ljudje notranje raztrgani in hrepenijo po jasnosti v razmišljanju in delovanju.

Vsi Vstali Jezus, pojdi z menoj!

B Tja, kjer so družine razpadle ali so v nevarnosti, da razpadejo.

Vsi Vstali Jezus, pojdi z menoj!

A Tja, kjer je treba ljudi potegniti iz neživljenjske rutine.

Vsi Vstali Jezus, pojdi z menoj!

B Tja, kjer bi tvoja prisotnost lahko ozdravila mnoge rane.

Vsi Vstali Jezus, pojdi z menoj!

A Pojdi z nama z Jezusom tudi Ti, dobri Oče, saj vsemu kar biva, daješ življenje! *Vsi Amen!*

Vsi Oče naš, ...

[Blagoslov našega poslanstva:](#)

B Kakor počni lupina jajca, da lahko piščanec svobodno zaživi in se začne razvijati, se moramo tudi mi vsak dan znova odpraviti na pot. Odstranimo lupino dosedanjih navad, brezdušne rutine in z Velikonočnim veseljem stopimo v življenje.

A Jezus, vstali Zveličar! V razpokah našega življenja, nam ustvarjaj prostor in nas tako ohranjaj v živem zaupanju Vate, danes in vse dni našega življenja, do večne sreče pri Tebi! *Vsi Amen!*

Pesem: *Jezus naj živi, ...* ali druga primerna po izbiri.

Ni potrebno veliko govoriti.

Naša daritev, ki jo doprinesemo, dejansko spreminja ljudi. J. L. Pozzobon

Steffi Hoffmann, Bautzen

prevod: K.O.

„KRISTUS JE VSTAL!“ „ZARES JE VSTAL!“

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

„KRISTUS JE VSTAL!“ To so besede pričevalcev vere, ki imajo v sebi ogromno moč. Moč tega stavka je krščansko vero spremenila v svetovno religijo. Velikonočni pozdrav kristjanov, je prešel tudi v uvodna besedila velikonočnih bogoslužij. Kot odziv na ta pozdrav, spontano izrazimo enako navdušenje, ki se glasi: „Zares je vstal!“

Jezusovo vstajenje je za nas vir neomajnega zaupanja, ki pride še posebej do izraza v naših najtemnejših urah, saj nam odpira naš zemeljski pogled na življenje onkraj smrti, v Božjo večnost.

Ob vsakem krstu, se na velikonočni sveči prižge sveča za krščenega. Ta krstna luč, naj potem osvetljuje vse ure njegovega življenja. Pri umirajočem kristjanu, prižgemo krstno svečo še zadnjikrat, saj gre za njegov dokončen korak v Božjo večnost.

Patra Maksimilijana Kolbeja častimo zaradi njegove daritve življenja, kot pričevalca vere in mučenca. Zaradi pobega zapornika iz taborišča Auschwitz, je bilo deset zapornikov obsojenih na smrt v bunkerju lakote. Pater Kolbe je prevzel mesto družinskega očeta iz te skupine. Svoj korak v smrt je pospremil s stavkom: „To je ura, za katero sem se rodil.“ Na splošno, ta stavek velja za vse nas. Od trenutka, ko se rodimo, potujemo proti večnosti, naša smrt pa je vstop v to večnost.

Mislím, da ko gre za patra Kolbeja, ta stavek pomeni še več. Način, na katerega je umrl je vključeval prav poseben korak predanosti. Raznovrstni projekti oznanjevanja vere in človekoljubne družbene zavzetosti, so na tem zadnjem koraku v življenju patra Kolbeja, našli še posebej močne navdihe. Bila je ura njegove velike ljubezni. To je bila ura, v kateri je zavestno daroval svoje življenje za sojetnika. „Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.“ In 15, 13

Citat, ki ga pripisujejo Marku Twainu, pa se glasi: „Najpomembnejša dneva v tvojem življenju sta: dan, ko se rodiš in dan, ko ugotoviš, zakaj.“ Šele, ko vem za kaj in za koga živim, moje življenje dobi globino. Veliki in majhni dogodki postanejo pomembni, ker imajo svojo vlogo.

KDOR POZNA RAZLOG SVOJEGA ŽIVLJENJA, LAHKO PRENESE VSAK IZZIV. Ta besede pripisujejo Friedrichu Nietzscheju. Bile so odgovor drugim filozofom, ki so želeli opisati/formulirati „največjo možno srečo, za največje možno število ljudi.“ Tako bi zajeli načelo in osnovo vseh prizadevanj in morale. Nietzsche je menil, da je poznati odgovor na vprašanje, zakaj se boriti in poznati razlog obstoja, pomembnejše od tega, da vse vedno teče gladko in srečno.

Psihoterapevt Viktor Frankl je v svoji logoterapiji, to Nietzschejevo misel spremenil v praktično vodilo za življenje. Frankl je med II. svetovno vojno izkusil 4 koncentracijska taborišča. Čeprav zunanji pogoji niso zagotavljali zadostnih pogojev za srečo in dobro počutje, sta bili volja do preživetja in notranja duhovna moč, dejavna opora jetnikom tudi v največjih stiskah.

Na osebno vprašanje o smislu, ni mogoče odgovoriti z modrostjo nekoga drugega. Potrebna je moja lastna notranja gotovost: Kljub omejitvam in bremenom mojega položaja, vem, da sem na pravem mestu. Kadar govorimo z besedami verujočega kristjana, pravimo: „Spoznal-a sem, da je to, kar moram nositi, del moje življenjske poklicanosti.“ Upanje in obljuba, povezana z mojo odločitvijo za življenje, ostajata in sta močnejša od razočaranja, ki so prav tako del življenja.

»ALI NI NAJINO SRCE GORELO...« Učenca, ki sta na velikonočno jutro šla v Emavs, sta si potem, ko sta med blagoslovom kruha, prepoznala Jezusa, rekla: „Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?“ Lk 24, 32

Njuni srci sta goreli, ko jima je Jezus iz svetih spisov razlagal vse, kar je bilo zapisano o Njem. Razložil jima je, zakaj je moral Mesija vse to trpeti. Začela sta se zavedati, da je križ imel in še ima svoj pomen. Pavel pozneje zapiše, da je Kristusov križ na zunaj „neumnost in pohujšanje,“ vendar je v luči vere dokaz Božje moči in Božje modrosti. Dasiravno si včasih želimo praznovati Veliko noč bolj na hitro in bolj ležerno ter si ob tem mislimo: „vse je v redu, samo ničesar ne smem jemati preveč resno.“ To nam po navadi tudi uspe in naše medlo krščansko življenje se rutinirano in neprizadeto nadaljuje.

Nedvomno je bila izkušnja učencev, ki sta potovala v Emavs, veliko globlja. Ob tem, ko razočarana zapuščata Jeruzalem, se jima pridruži neznanec in ju opogumi: „Ne povešajta glav! Vse kar vaju vznemirja je bilo v Božjem načrtu.“ prim Lk 24, 13-35

To, s čimer sta se soočala učenca je bilo več, kot samo razočaranje. Njun temelj, njuno zaupanje, vse je bilo uničeno. Njuna vera v Jezusa je bila uničena. Srečanje z Jezusom pri večerji, se ju je dotaknilo prav v tej boleči točki. Dejstvo, da je Jezus živ in, da sta ga ponovno srečala; da se vse, kar je gradil, nadaljuje - vse to je bilo za njiju vir nepopisnega veselja.

Verjamem, da je srce dveh učencev iz Emavs gorelo, ker ne samo, da je bilo spet vse v redu, ampak ker sta začutila: Vse kar se je zgodilo z Jezusom, je bilo potrebno in je imelo smisel. Le tako je Jezus lahko zares postal Mesija, Odrašenik in Rešitelj vsega greha in bede, onstran zemeljske resničnosti.

Razpokam in prelomom v življenju, bi se najraje izognili ali jih imeli vsaj pod kontrolo. Drug za drugega lahko tu veliko storimo. Velikonočno veselje je nalezljivo. Ko praznujemo Velikonočno vigilio, razmišljam o tem, kako bi živeli brez te vere. In zelo sem vesel, da Velika noč seže v nas veliko globlje, kakor slabe stvari. Jezus učencem pokaže svoje rane, ki so pogosto upodobljene, kot žareče in spremenjene ter naredijo Njegovo vstajenje in naše Velikonočno veselje popolno.

Z velikonočnim vzklikom: „Kristus je vstal!“ ... vas vse toplo pozdravljam!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

V prilogi Vam pošiljamo: PISMO ZAVEZE – april 2024

Prosimo Vas, da ga natisnete in vložite v vrečko s sliko Marije Romarice v Vašem krogu. Hvala!

ALELUJA! GOSPOD JE VSTAL! ZARES JE VSTAL! ALELUJA!

NAJ VAM VSTALI GOSPOD PODELI VSE MILOSTI,

KI SO POTREBNE, DA SE NEKOČ VSI SREČAMO

Z NJIM V VEČNI SLAVI! ALELUJA!

odbor Marije Romarice

Pred nami je XIII. mesec priprav na kronanje Božje Matere, ki jo v Schönstattschem gibanju kličemo: **Mati Trikrat Čudovita, Kraljica in Zmagovalka** in ga bomo po dogovoru s Schönstattske sestro M. Ramono, izvedli v soboto 7. septembra, 2024. Vsi dodatki znanemu vzkliku iz Lavretanskih litanij - Mati čudovita, so bili rojeni v časih preizkušenj, katere je Schönstattske gibanje, doživelo in preživelo v 100 letih. Prosimo vas, da vašo pripravo na ta dogodek, poživite po priloženi molitvi, skozi večerno spraševanje vesti in ob vsakodnevem izročanju darov v Vrč. Čeprav morda to delate samo v duhu, počnite to zvesto. Hvala! Kristus je vstal! Zares je vstal! Aleluja!

Hvala vsem, ki ste letos že oddali [seznam prejemnikov Marije Romarice za vaš krog](#) in hvala za vsak vaš dar! Za odbor Marije Romarice v Sloveniji, Tomaž Kvaternik, 031-712-028, kvaternik.loz@siol.net, Lož, 07.04.2024

Voditelji krogov, poskrbite prosim, da vsak član vašega kroga Marije Romarice prejme izvod: **MOLITEV za vsak dan, 04-2024**

Molitev za razglasitev patra Jožefa Kentenicha za blaženega: iz knjižice o PJK, stran 67

Molimo jo lahko za katerikoli osebni namen: **Bog, večni Oče!** Že od nekdaj je Tvoja Očetovska previdnost pošiljala preroke, ki so v časih stisk, Tvojemu ljudstvu z besedo in zgledom kazali pot nazaj k Tebi. Tudi današnji Cerкви, si s patrom Jožefom Kentenichom poslal takega glasnika. Namenil si mu veliko poslanstvo, da je z vsem žarom razglašal slavo Božje Matere. Mariji se je popolnoma posvetil. S svojim zgledom je pomagal številnim ljudem, da so z milostno Materjo Trikrat Čudovito, Kraljico in Zmagovalko iz Schönstatta, sklenili Zavezo ljubezni. Po tej poti naš usmiljeni Oče, človek veliko lažje pride do Kristusa in do Tebe. Prosimo Te, da patru Jožefu Kentenichu kmalu nakloniš čast oltarja! Naj tako vse Božje ljudstvo spozna njegov zgled, odkrije sporočilo njegovega življenja in doživi moč njegove priprošnje pri Tebi. Po njegovi priprošnji, usliši tudi mene v moji stiski, (...) Naj bo to v čast naše milostljive Nebeške Matere Marije in v Tvojo slavo, naš dobrotljivi Bog in Oče! **Amen!**

Več o gibanju na: <https://schoenstattska-druzina.si/>